

TÍTOL

La soledat de les famílies: discapacitat i pandèmia.
Experiència de dos grups de mares i pares online amb infants de 4 i 5 anys amb diagnòstic de TEA.

AUTORES

Acosta Garcia Silvia, Ibàñez Salvador Olga, Ferret Piñol Teresa.
CSMIJ Tarragona, HPU Institut Pere Mata.
Contacte: acostas@peremata.com

ABSTRACT:

INTRODUCCIÓ

Aquest treball tracta sobre l'experiència de dos grups de mares i pares amb nens TEA, grups diferenciats segons el grau d'afectació psicopatològica dels nens i que han estat realitzats al CSMIJ de Tarragona en un context de postconfinament i pandèmia.

OBJECTIU

L'objectiu d'aquests grups és poder ajudar a comprendre les dificultats de criança d'uns nens recentment diagnosticats de TEA, per tal de poder identificar i contenir les diferents emocions, sentiments i sensacions que sorgeixen en aquesta tasca.

En aquest treball es pretén mostrar algunes diferències identificades entre els dos grups.

METODOLOGIA

Els grups psicoeducatius realitzats són d'orientació psicodinàmica, dirigits a mares i pares d'infants entre 4 i 5 anys afectats de TEA, amb una durada de 8 sessions i en format online.

Per realitzar aquest treball descriptiu s'ha analitzat el contingut enregistrat de les sessions supervisades.

RESULTATS

Els participants experimenten emocions, sentiments i vivències molt intenses en relació a un moment vital de dol. Malgrat tots tenen un diagnòstic recent i han patit les mateixes condicions de restricció, aquesta situació sembla haver influït de diferent manera en els dos grups.

Observem que l'experiència de confinament ha estat més traumàtica en el grup amb infants més afectats, en el que el desesper, la desesperança, el desemparament i la incomprensió són emocions molt presents.

CONCLUSIONS

Una de les emocions compartides en aquests dos grups és la solitud que expressen aquests pares. Solitud que al nostre entendre està relacionada amb la criança d'uns nens amb greus dificultats, i que s'ha vist agreujada per la situació d'aïllament que ha comportat el confinament i la pandèmia.

El fet de realitzar dos grups paral·lels de nens amb diferent grau d'afectació, així com la possibilitat de poder-los comparar amb experiències psicoterapèutiques prèvies, ens ha permès aprofundir en la identificació i comprensió d'aquests aspectes.